

Nr 77.

Av herr **Lundqvist**, om *flyttningskostnadsersättning åt fanjunkaren E. C. A. Johnsson.*

Genom beslut den 4 april 1930 medgav flygstyrelsen med stöd av nådiga brevet den 14 mars 1930 angående bestämmandet av dyrortsgrupp för viss personal vid F. 2, att, bland andra, dåvarande sergeanten, nuvarande fanjunkaren vid flygvapnet *E. C. A. Johnsson* som på grund av bostadsbrist på förläggningssorten för Roslagens flygflottilj (Andra flygkårens till Hägernäs förlagda del) nödgats bosätta sig i Stockholm, skulle äga att uppbära lön, beräknad efter Stockholms ortsgrupp.

Ifrågavarande medgivande, som gällde intill utgången av budgetåret 1929/1930, har därefter årligen förlängts med stöd av olika nådiga brev och senast den 27 maj 1938.

Genom flottiljorder den 15 juli 1938 tilldelades Johnsson *tjänstebostad* vid flygflottiljens förläggning i Hägernäs från och med den 1 oktober 1938. Enligt bestämmelserna i officersavlöningsreglementet (Sv. förf.-saml. nr 170/1927), § 19, mom. 1, är beställningshavare, åt vilken såsom bostad anvisas lägenhet, som disponeras av statsverket, skyldig att bebo densamma och för denna erlagga stadgad tjänstebostadshyra. Sedan Johnsson, på grund av det tvångsläge, i vilket han sålunda försatts, avflyttat från Stockholm till Hägernäs, hemställde han i underdånig skrivelse den 21 oktober 1938 på ovan anförda skäl att komma i åtnjutande av ersättning för av den anbefallda flyttningen föranledda kostnader.

Genom nådigt brev den 18 november 1938 lämnades emellertid framställningen utan bifall.

Det är otvivelaktigt så, att Kungl. Maj:t av formella skäl varit förhindrad att bifalla framställningen. Jämlikt nu gällande författningsrum utgår nämligen flyttningsersättning endast vid ombyte av förläggningssort (Sv. förf.-saml. nr 626/1935) och i detta fall har Hägernäs — ehuru beläget cirka 2 mil från Johnssons bostadsort — varit förläggningssort för honom.

I förevarande fall synes emellertid i hög grad säregna förhållanden föreligga, som torde sakna motsvarighet vid andra förläggningssorter i Sverige och som icke torde förutsatts vid utarbetandet av nu gällande bestämmelser angående ersättning för flyttningskostnader.

Det synes sålunda icke rimligt att en beställningshavare inom statsförvaltningen, som på grund av förläggningen av en flygflottilj å en ort, där bostadstillgång i den allmänna hyresmarknaden saknas och som till följd därav nödgas bosätta sig på avsevärt avstånd från denna, vid en 9 år där efter inträffad ledighet å tjänstebostad, i vilken han tvångsälägges att inflytta, skall nödgas av egna medel bestrida härav föranledda flyttningskostnader med tillsamman 555 kronor.

Särskilt ömmande synes detta förhållande i betraktande av att i det av riksdagen år 1938 beslutade nya avlöningsreglementet för befattningshavare inom den civila statsförvaltningen, vilket i detta avseende även torde komma att utgöra norm för blivande militära avlöningsreglementet, rätten till flyttningskostnadsersättning utsträckts att gälla jämväl befattningshavare, som nödgats byta bostad inom förläggningssorten.

Ett tillrättaläggande av detta med all sannolikhet icke förutsedda förhållande synes i det läge vari det kommit icke kunna ske på annat sätt än genom ett beslut av riksdagen att flyttningsersättning i detta speciella fall må utgå till fanjunkare Johnsson.

På grund av det anförda får jag därför hemställa att riksdagen måtte besluta

att fanjunkaren vid flygvapnet E. C. A. Johnsson tillerkännes ersättning — efter prövning i administrativ ordning av vederbörliga verifikationer — för av honom bestridda kostnader för flyttning från Stockholm till Hägernäs i samband med åläggandet att på sistnämnda ort bebo anvisad tjänstebostad.

Stockholm den 20 januari 1939.

R. Lundqvist.
